

Suunnistus- MÄNKIJÄ 4 2026

Freezing stuff. From here, things can only get better. Luckily, this week we finally get to open the domestic competition season. These were Hesa's comments.

Freezing cold Easter camp

Suunnistuspöytäkirja is the newsletter of the orienteering club Turun Metsänkävijät, which is distributed by email almost on the first Monday of every month. It can be read on the club's website under "Jäsenille". Send announcements, tips, pictures and reports about your competitions, training, trips. The deadline is always at the end of the month. Address is kari.vainio@tume.fi.

Uldis fifth and sixth at WRE event

At the WRE competition held in connection with the Latvian training camp, Uldis finished sixth in Saturday's middle distance and fifth in Sunday's long distance. Also noteworthy was manager Sundman's third place in the H50 long distance.

Uldis.

Aksu.

Yannick.

Hatman.

Sale.

Rale now in Cyprus

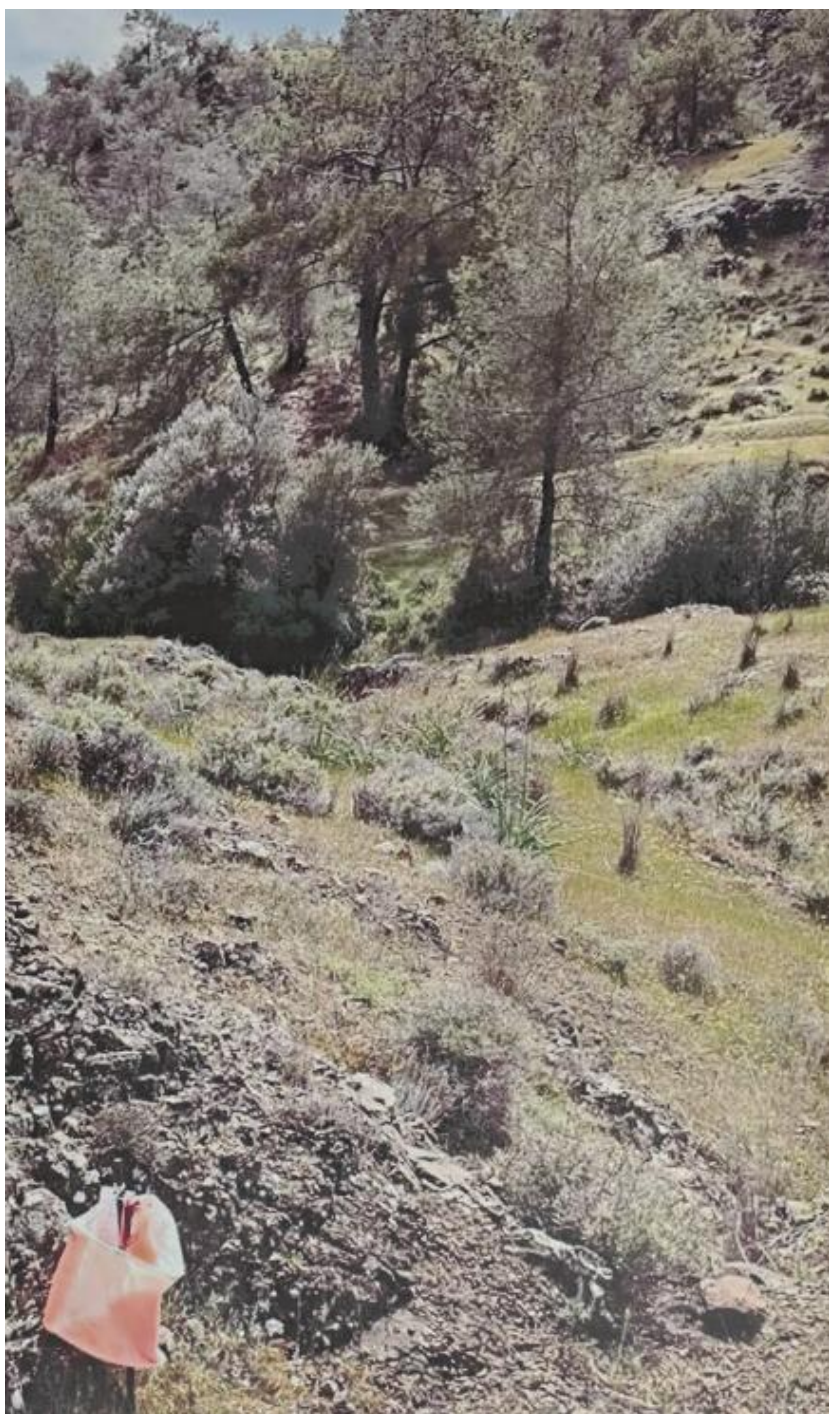
The Cyprus International Orienteering Festival was held from March 18–23, featuring four forest races in beautiful and demanding terrain.

An evening sprint took place in the dark in Larnaca, along with a great sprint in the old town of Nicosia.

A large Finnish group took part, with around 60 orienteers. Picking flowers was strictly forbidden, a whistle had to be carried, those over 65 were advised to carry a phone, and shoes had to be checked at both the start and finish. These rules were enforced, with warnings about publishing violations on social media. And, of course, there was left-hand traffic.

Despite all this, I highly recommend Cyprus as an excellent orienteering destination.

Rale

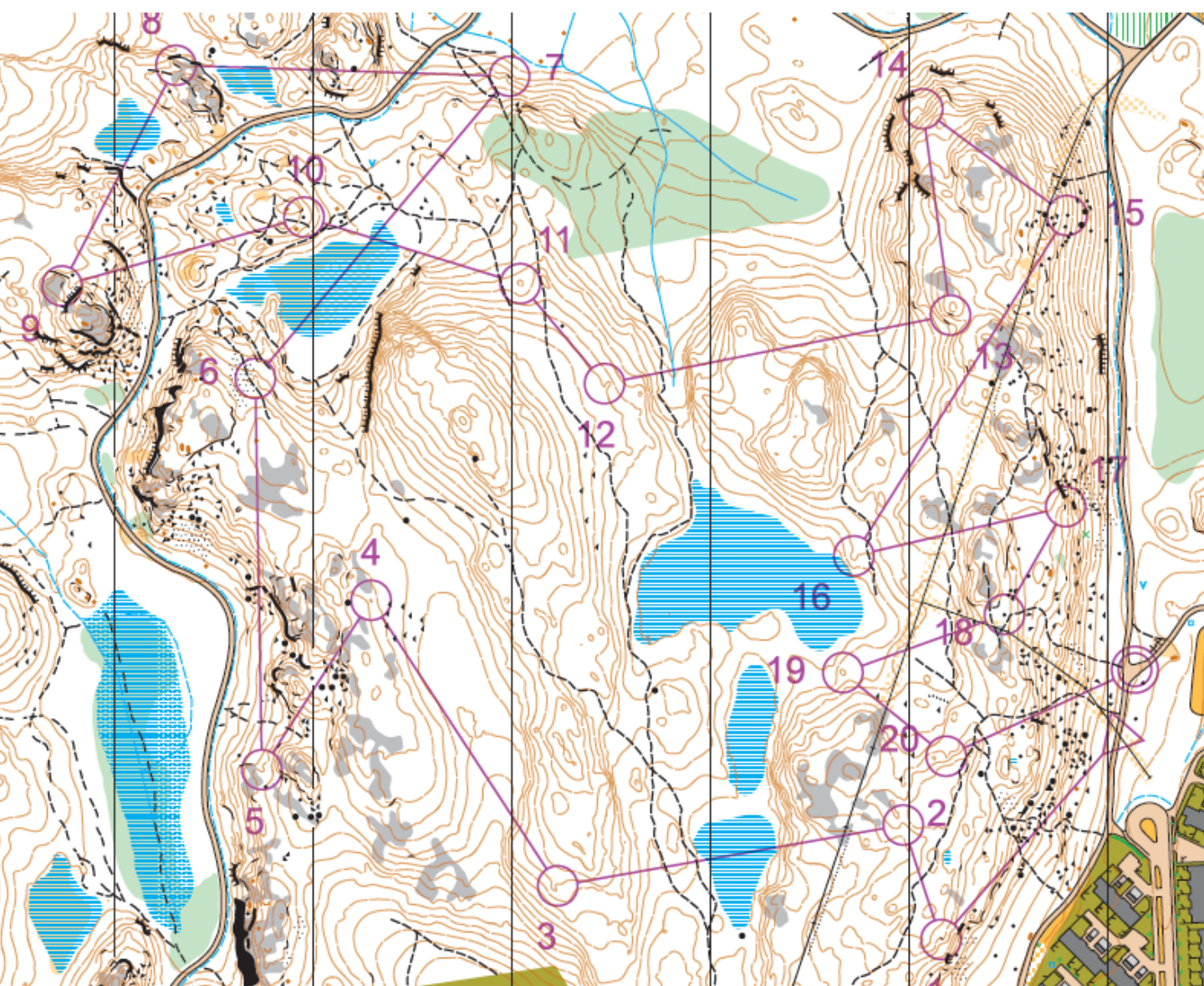

The juniors have trained under Mikko's guidance throughout the winter. Even the oldest veterans braved the heavy rain a couple of weeks ago.

Several training sessions in Mälikkälä

After the Street-O season and once the snow had melted, training has continued on various courses in the forests of Mälikkälä, both in daylight and in the dark. Courses originally set by Juha for juniors have also been used by many others. Streamers are still out in the terrain at least this week.

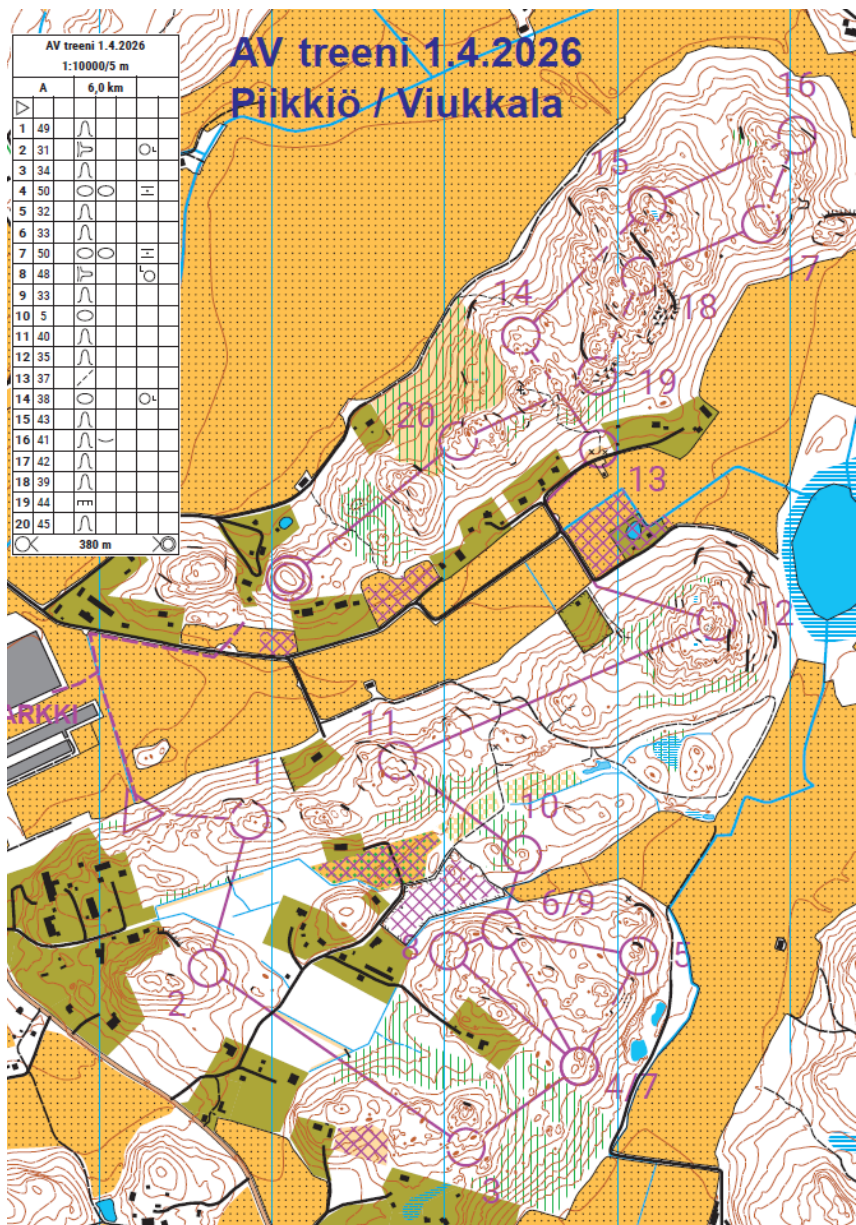

Tippi (left) presents his courses after the training to Patu, Hannu, Lergo and Rale.

70 participants on Tipi's contour map

Tipi organized a training session last week during TuMe's turn for local clubs, attracting over 70 registered participants, including a few from the Czech Republic.

The map was not a pure contour-only map, as it also included the most essential cliffs and the densest green areas. However, the main focus of the training was on contour interpretation. The final sections of the courses were both technically and physically demanding, with significant elevation differences.

Membership Fees Still Unpaid

Youth members, under 20 years	€5
Elite / representative orienteers	€10
Licensed orienteers, over 20 years	€50

- The club covers entry fees for domestic national competitions and Finnish Championships under the Finnish Orienteering Federation (SSL). For multi-day events (“rastiviikot”), the club reimburses half of the lowest entry-fee category. In addition, one domestic rogaining competition is reimbursed upon presentation of a receipt. Licensed orienteers also have the same rights and benefits as members paying the “Other adults” fee (see below).

Other adult members	€20
---------------------	-----

- The club covers entry fees for local AM orienteering events. Membership also includes the right to participate in Turku StreetO, Turku Rogaining, bus transport to the Jukola Relay, and regional training events.

The family membership fee has been discontinued. Children under 12 years of age may be registered as club members in connection with a parent’s membership application.

Membership fees and all other orienteering-related financial transactions are handled through the following bank account:
IBAN: FI69 1590 3000 1511 32

Sweet Finish to Street-O Season

The event organized by course setter Taneli, together with Tatu and Max, marked the end of the Turku Street-O season. The closing event celebrated a 10-year journey with donuts, enjoyed by over a hundred participants.

Building a New Rise Begins

Kari Lehto ended his previous Jukola article by stating that rebuilding efforts had to begin again, this time from a higher level and with more people involved. Of the six Finnish runners from the 1991 Jukola first team, Lergo was the only one remaining, and even he was only reachable to Golan through the communication methods available at the time.

In Turku, the atmosphere was close to panic. However, the situation was eventually stabilized. The guarantors of previous years, Juha Hiirsalmi and Timppa Varila, stayed with the club as did all the remaining members. New recreational orienteers also joined the club.

The core of the 1990s team consisted, in addition to Lergo, of Latvians Aigars Leiboms and Girts Vegeris, as well as Mikko Knuutin, who had just turned 17 during the crisis. This quartet ran in various orders in the first team all the way until 1998.

At Virolahti in 1992, the team still included key figures from earlier years: Juha, Timppa, and Hannu Arkin. Of them, Hannu ran once more in the first team in 1994. Timppa continued to compete actively in the club's other teams, reaching his 50th Jukola in 2017. With that, he became the club's first "Jahtivouti." Hannu is still missing four Jukola appearances.

We especially remember Timppa's run in Sipoo in 1995, when he suffered a serious medical emergency at the finish and was taken to hospital by ambulance. The incident silenced the TuMe camp, and for a moment there was even consideration of whether the entire relay should be continued, until encouraging news about Timppa's condition was received.

As Lergo noted in the previous article, the importance of individual strengths in different relay legs, only really took off in the 2000s, although some specialization had already occurred for the opening and night legs.

Girts is remembered as a highly reliable starter and had already proven this in his first Jukola in 1991. However, during the 1990s he only ran the opening leg once for the first team in 1992 and not particularly successfully. The team placed just over 200th, more than 10 minutes behind the leaders.

From the 1990s, Girts is above all remembered for two outstanding performances. In Paimio in 1993, he brought the team to the finish in 27th place, which at the time was the club's best result ever. The absence of Swedish orienteers, who were banned from competing due to cases involving unexplained deaths, did not diminish the value of the achievement.

Three years later, Girts ran the fourth leg, closing the gap to the leaders by nearly two minutes, lifting the team from 44th place to 13th, and recording the fifth-fastest time on his leg. This performance helped pave the way for the club's next milestone: at Rautavaara in 1996, TuMe reached the "Hiidenkivi" for the first time, finishing in 18th place.

The year 1996 was otherwise successful as well. In Tiomila, the club achieved its best result to date, 17th place. A major role in this was played by the Latvian anchor runner Ants Grende. He performed excellently as the final-leg runner for three consecutive years. However, since the team's overall performances in 1995 and 1997 were more modest, the final results were also less impressive, 46th and 26th place. Each time, though, Ants improved the team's position, coincidentally always by seven places.

At Paimio in 1993 was, in every respect, a major celebration for the club. For the first time, they entered six teams. A special team was also assembled from runners of the club's earliest years, dating back some twenty years. The competition village featured an impressive club camp, complete with catering and illuminated advertisements created by Patu Hirvonen.

The club also received more publicity than ever before at Jukola. On the radio, listeners heard how Kaspars Ummers advanced through the opening leg from one intermediate control to another in the lead, punching the final control first and finishing third, just four seconds behind the leader. The strong performance continued on the second leg, where Aigars ran among the leading pack, finishing tenth, only 20 seconds off the lead.

On the third leg, Mikko delivered a true breakthrough as a relay runner. Turun Sanomat wrote that the then 18-year-old Mikko Knuuti showed remarkable composure by handing over in fourth place. The newspaper also highlighted the performance of TuMe's new runner, Ville Rantala, on the sixth leg.

Paimion-Jukola 1993, Jukolan Viesti

92 Turun Metsänkävijät, FIN

Osuus	Juoksija	Sijoitus viestissä	Tulos	Ero	Sijoitus osuudella	Osuus-aika
1	Kaspars Ummers	3	1:13:32	+4	3/1046	1:13:32
2	Aigars Leiboms	10 (+7)	2:45:53	+20	50/1034	1:32:21
3	Mikko Knuuti	4 (-6)	3:49:45	+1:29	16/1031	1:03:52
4	Marko Orell	44 (+40)	4:48:24	+11:01	258/1025	58:39
5	Kari Lehto	34 (-10)	6:06:40	+16:17	38/1016	1:18:16
6	Ville Rantala	34	6:54:15	+18:12	29/1011	47:35
7	Girts Vegerits	27 (-7)	8:21:45	+26:02	31/984	1:27:30

Mehtä-Jukola 1996, Jukolan Viesti

45 Turun Metsänkävijät, FIN

Osuus	Juoksija	Sijoitus viestissä	Tulos	Ero	Sijoitus osuudella	Osuus-aika
1	Ville Rantala	88	1:17:25	+4:16	88/1046	1:17:25
2	Aigars Leiboms	49 (-39)	2:40:54	+4:25	43/1033	1:23:29
3	Kari Lehto	44 (-5)	3:46:51	+9:13	84/1027	1:05:57
4	Girts Vegeris	13 (-31)	4:31:27	+7:31	5/1024	44:36
5	Pessi Liukkunen	21 (+8)	5:17:18	+7:37	38/1015	45:51
6	Mikko Knuuti	25 (+4)	6:28:55	+10:52	24/1000	1:11:37
7	Ants Grende	18 (-7)	8:04:43	+15:05	31/963	1:35:48

In 1995, Ville prepares for the opening leg with assistance from Rane and Häiskä.

Girts comes in and sends Mikko out.

Ville continued to run the sixth leg the following year as well, but after that he became the team's trusted starter in major relays for a couple of years. Originally a cross-country skier, Ville had only competed in orienteering before joining TuMe as part of Littoisten Loiske's recreational orienteering team.

Although Mikko is remembered as the "Black Rider of the Night," with many of his top performances coming on night legs, during the 1990s he actually ran a wide range of legs. By 1998, he had competed on every leg except the opening one, for example, serving as the anchor runner in 1998.

If Lergo was known in the 1980s as a reliable second-leg runner, in the 1990s he had to be deployed more flexibly depending on the situation. He ran three times on different versions of the fifth leg and once as the anchor. In 1994, two weeks after an appendectomy.

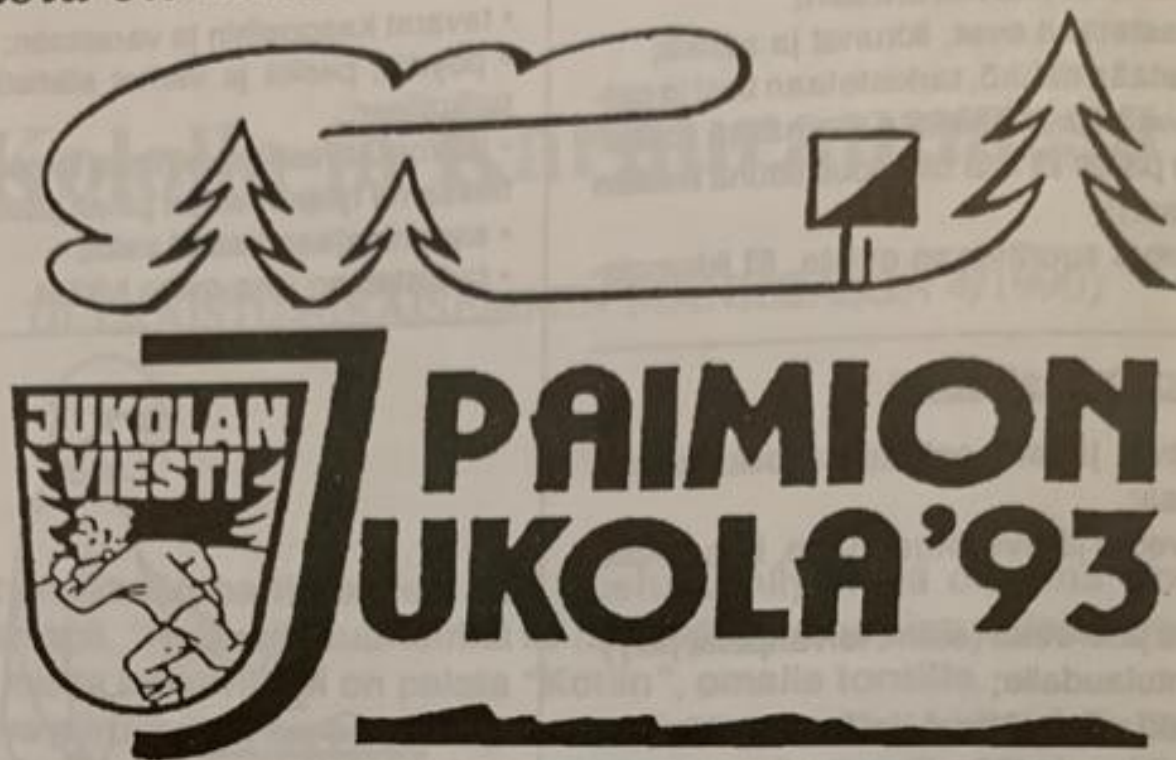
Lergo ran for the last time in TuMe's first team in 1998. Once again on the second leg, he delivered what ultimately became his best personal Jukola performance, finishing third, just six seconds behind the leader. For Aigars, who had delivered consistently solid performances year after year, the 1998 Jukola Relay was also his final appearance in the first team.

Following in Ville's footsteps, Pessi Liukkonen joined the club the next year 1994. He, too, is remembered for strong opening legs, especially in 1999. However, during the 1990s in Jukola he most often ran the shorter fourth and fifth legs. His standout performance came in Sipoo in 1995, where he recorded the fifth-fastest time on the fourth leg overall, closed a one-minute gap to the leaders, and lifted the team by 46 places.

Between 1992 and 1998, the first team also featured one-time appearances by Marko Orell (1993), Pekka Kaski (1997), Sami Virta (1998), and the British runner Sigmund Gould (1998). The club fielded four teams in Jukola in 1992, and thereafter between five and six teams annually.

Häiskä

Jukola on muutakin kuin juoksemista

Läpi synkeiden salomaiden ja aukeiden avokallioiden kulki Jukolan Viesti tänä vuonna Paimiossa mukanaan ennätyselliset kuusi Turun Metsänkävijäin edustusjoukkuetta. Kaikilla joukkueilla meni odotettua paremmin.

Ns. partiopoikaporukka pääsi läpi joukkueen kokemukseen nähden loistavalla sijalla, veteraaniporukkakin pääsi läpi maaliin saakka ja ykkösjoukkue sijoittui kaikkien aikojen parhaalle sijaluvullemme — 27.

Jotta näin komeat suoritukset olisivat mahdollisia, tarvittiin myös huoltajilta ja koko TuMe-tiimiltä paljon työtä vielä kilpailupaikallakin.

Noin vuorokausi ennen Jukolan lähtölaukausta jo perjantaina iltapäivällä lähestyi Turun Metsänkävijäin iskuryhmä valtaviin kantamusten kera Jukolan teltta-alueelta omasta mielestään hyvinkin ajoissa. Meinas käydä tosi kylmästi hyvien telttapaikojen suhteen, mutta kuin taivaan lahjana onnistuimme saamaan viimeisen vaatimuksemme täyttävän ja näyttävän paikan

leirillemme.

Viritimme Muurahaisten meille tekemän näyttävän TuMe-lippusiiman leirimme ympäri. Nopeasti saimme pystyyn Jukolan komeimman leirin, jota vielä valaisi Patun tekemä TUME-neonvalomainos. Tällä kertaa saivat ykkösjoukkueenkin miehet selkänsä kosteiksi leiriä rakenneltaessa, peräti enemmistö ykkösjoukkueesta oli paikalla.

Koska leirimme oli valmiina jo perjantaina illalla, jäivät Antti K. ja Jussi J. yöpymään alueelle. Valmistelut sujuvaa kisaamista varten oli tältäkin osin tehty.

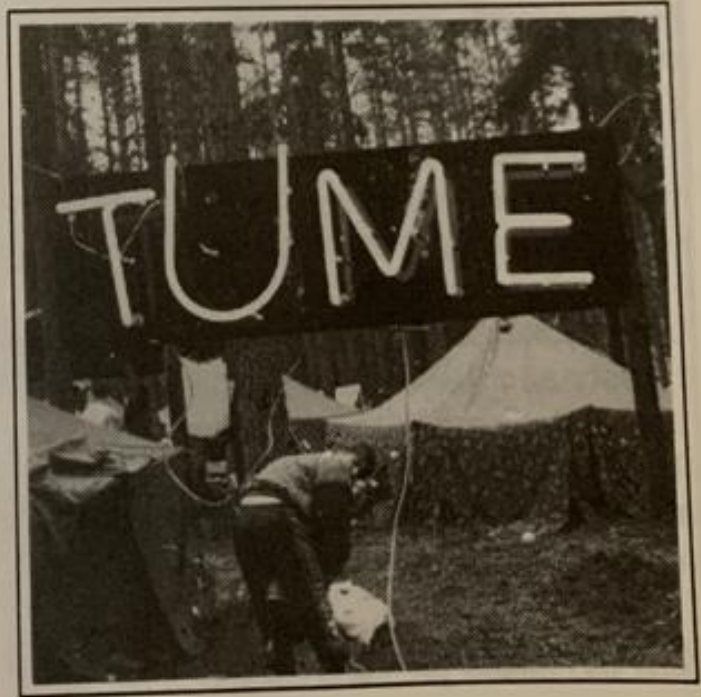
Ilta huipentuu yhteislähtöön

Lauantai-iltapäivällä lähti yhteiskuljetus kololta kilpailupaikalle. Metsänkävijäin leirissä oli kuudelle joukkueelle oma huoltajansa: Kirsti Knuuti, Päkä, Matti Jalkanen, Laapo, Pekola Jr ja Rane valmiina tukemaan toimillaan joukkueiden menestystä. Lähtöä odotellessa saattoi juoda kahvia ja herkutella samalla Nurmisen Helin paistamalla munkeilla. Muutakin huoltoväkeä oli useiden henkilöiden verran.

Jo perinteeksi muodostuneeseen oman joukkueen Jukola-veikkaukseen osallistuimme 61 arvauksella. Henki alkoi nousta vähitellen huippuunsa porukan kerääntyessä alueelle ja TUME-valon hohtaessa hämärtyvässä illassa.

Aloitussosuuden juoksijoita hoputettiin valmistautumaan noin tuntia ennen lähtöä.

Huoltokatoksemme tarkimmin seurattu kohde oli osuuksien juoksutaulukko. Siitä näki kerralla kaikki osuudet, matkat ja ennakoidut vaihtoajat. Näin huoltaja osasi herättää ja saattaa seuraavan suunnistajan ajoissa vaihtoalueelle verryttelemään.

Muurahaisten tekemä TuMe-lippusiima leirimme ympärillä ja Patun TuMe-neonvalomainos olivat tekemässä leiristämme erityisen komean.

Vähitellen koko leiri tyhjeni lähtöviitoituksen suuntaan seuraamaan maallman komeinta yhteislähtöä.

Martin Saarikankaan kumauttaessa teräksistä kaasutankkerin muotoista laivaterästä syöksyi 1053 miestä liikkeelle, joukossaan myös kaikki 6 TuMen kovain kovempaa aloittajaa.

TuMe jälleen radiossa

Aloittajien häipyessä metsään siirryttiin vähitellen teltoille radion ääreen kuuntelemaan Hillan kähinää. Hillan ja muiden väliaikarastien toítottaessa Turun Metsänkävijäin johtavan vielä 2 kilometriä ennen vaihtoa ei riemulla ollut rajaa. Kun TuMen Kaspars tuli ensimmäisenä viimeiselle rastiille, maailma repesi. Viesti oli alkanut parhaalla mahdollisella tavalla ja olimme saaneet nimeämme jälleen eetteriin.

Riemunkiljaukset TuMen teltoilla jatkuivat aina kolmannelle osuudelle saakka, jolta TuMe tuli letkaa vetäen neljäntenä vaihtoon. Sen jälkeen sattui pieni hiipuminen, mutta lopussa nousimme jälleen huippusijoille. Joka tapauksessa loistava suoritus jokaiselta ykkösjoukkueen mieheltä.

Loistosuoritukset jatkuivat myös muissa joukkueissa. Jukola on usean metsänkävijän pääkilpailu, johon satsataan lähes kaikki. Jukolassa sitten helposti pystytään paljon hurjempiin tuloksiin kuin resurssit edellyttäsivätäkään. Näin kävi tälläkin kertaa, sillä kaikki joukkueet pääsivät komeasti läpi.

Kiiruhtaan ja varmasti

Kuutosjoukkueella meni läpipääsy tiukalle, sillä se saa-

pui maaliin 10 minuuttia ennen maalin sulkemista. Vointi oli hyvä, mutta rastit vähän piileskelleet. Maalissa veteraanijoukkueen (TuMe VI) ankkuria Matti Viitasta oli odotamassa järjestäjien lisäksi Jykä, Jakke ja Knuutit, mutta ei veteraanijoukkueen jäseniä.

Matti kukisti loppukirissä vielä yhden joukkueen, joten Metsänkävijäin 6-joukkueeseen ei jäänyt aivan viimeisten joukkoon! Matin raju loppukiri päätti TuMen kisajoukkueen mahtavan esityksen tämän vuoden Paimion Jukolassa.

TuMen leiri oli hienoin koko alueella ja leirissämme oli tai kävi noin 100 mänkijähenkistä suunnistajaa ja vierasta. Sijoituimme samalla parhaiten mitä Turun Metsänkävijät ovat koskaan kautta aikojen Jukolan Viestissä sijoittunut (27.).

Samalla näytimme muille, että me pärjäämme edelleenkin. Taaksemme jäivät kahta lukuun ottamatta kaikki Varsinais-Suomen erikoisseurat, mm. Pargas IF, jossa suunnisti Ari Ääri sekä kaksi Suomen maajoukkuesuunnistajaa.

Voimmekin siis hyvällä syyllä katsoa reippain ja valoisin mielin tulevaisuuteen ja ensi vuoden Luoston Jukolaan — kaikkien kuuden joukkueen voimalla.

JUKOLAN VIESTIN

SANOMA 1993

Halla nousi Sompion suosta ja vei Jukolan veljeksiltäkin vuoden tulon. Mutta uusi kevät koitti, etelästä paahtoi riemukas tuuli, veljesten sisu nousi ja yrittämisen halu kasvoi niinkuin on kasvanut lukemattomat kerrat synnyinmaassamme.

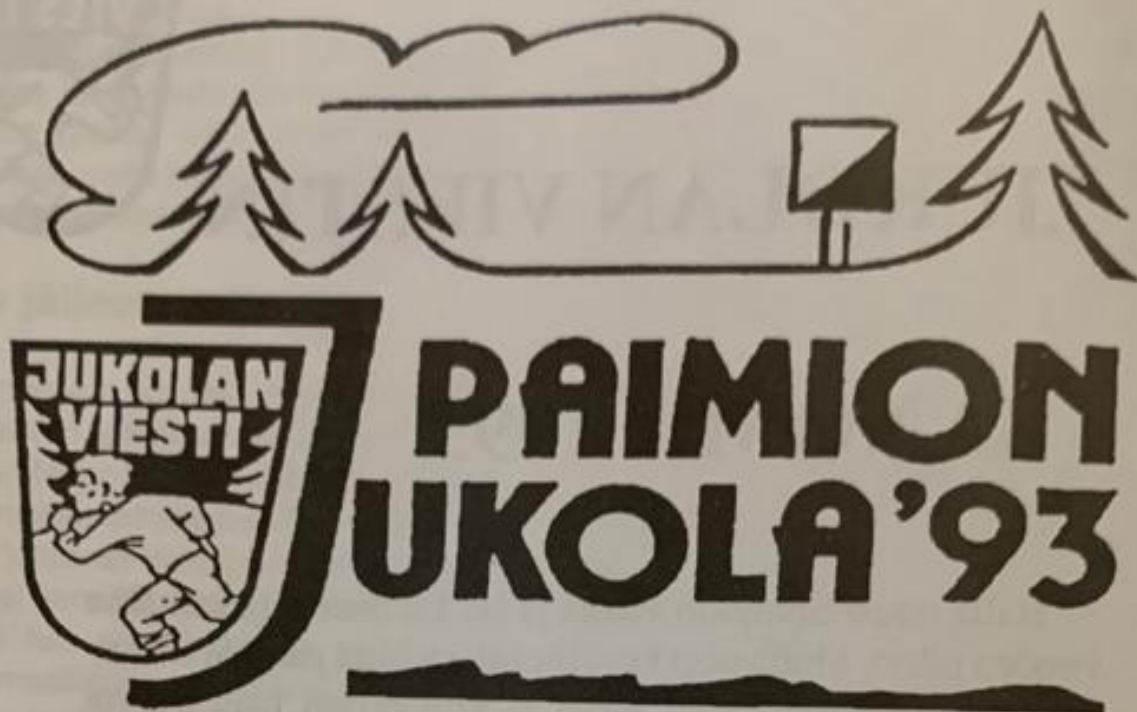
Tätä muistellen, vaativaa viestiämme keväisen metsän halki kuljettaen, erehtyen, etsien ja jälleen onnistuen, haluamme tervehtiä jokaista tämän päivän suomalaista yrittäjää ja iskeä väkevästi mieliin kansalliskirjailijamme Aleksis Kiven Aapon suuhun sovittamat sanat:

“Mutta me itse, mitä teimme me? Astuimme kuin miehet itsensäkieltämisen, työn ja toimen tielle. Tosin kohtasi meitä vielä moni puuha ja ahdinko, mutta me notkistimme niiden niskat, touvasimme väkivoimin aina eteenpäin, ja tässä seisomme nyt.”

Paimion Jukolassa 13. kesäkuuta 1993

Jukolan Viestin Suunnistajat

Jukolan pitkääkin pitempi yö

Turun Metsänkävijöillä oli Paimion Jukolassa peräti kuusi (6) joukkuetta; siis 42 suunnistajaa, joista kukin juoksi 9 - 15 kilometriä. Sekä määrä että menestys olivat TuMe:n parhaat.

Ykkösjoukkueen sijoitus oli kaikkien aikojen paras — 27. — vain 26 minuuttia kärjen takana. Myös kuutos-joukkueemme suunnisti maaliin saakka, 7 tuntia 21 minuuttia voittajajoukkueen jälkeen. Kakkososuus oli pimeä ja pitkä, 14,4 kilometriä.

Heti ensimmäisen rastin avokalliolla kilometrisen lähtöviitoituksen vauhdikas letka hajoaa kuin varpusparvi. Jokainen juoksee eri suuntaan. Omia rasteja ei vain löydy, toisten kylläkin. Äkkiä tullaan tutuksi: huudetaan koodeja (rastitunnuksia) ja näytetään kartalta paikkaa toinen toiselle.

Piikkopimeässä — kukapa yö mies paljastaisi muille, ettei siellä niin pimeää olekaan — kesäyössä löytyy ensin kaksi väärää hajontarastia ja ilmeisesti myös

venlarasti, ainakaan miehille se ei kelvannut. Lopulta löytyy myös oma ykkösrasti. Nyt suunnistetaan koko rahalla.

Letkaa ja polkua

Sama tahti jatkuu kahdella seuraavallakin rastilla, vaikka koko ajan päässä takoo ajatus: ota rauhassa, jätä hosuminen muille. Huonokuntoisen on kuitenkin helpompi pitää edes jonkinmoista juoksuvauh-

tia muiden peesissä. Kompassista on vain seurattava, että ollaan oikeassa junassa.

Yli tuhannen miehen viestissä on vaikea kuvitella, ainakaan vielä toisella osuudella, olevansa hetkeäkään metsässä yksin. Valoja vilkkuu joka puolella. Vähitellen jokainen on saanut purkaa ylimääräisen energiansa, rynnäminen vähenee ja oikeat valojonot alkavat löytyä. Polut ovat jääneet jo edellämenijöiltä.

Voimia ei jää loppukiriin

Aluksi karttaa ei uskalla edes kokonaan levittää, niin pitkältä reitti tuntuu. Pala palalta totuus kuitenkin paljastuu. 20 rastista on jäljellä enää kuusi, joista puolet on pelkkiä maalia kohti ohjaavia pisteitä. Jalka ei kuitenkaan enää nouse. Kauempaa katsoen ei juoksua enää erottaisi kävelyä.

On helppo luvata itselle, että viimeiset hajontapisteet otetaan tarkasti. Viimeiset voimanrippeet hupenevat kohtisuoraan jyrkänteeseen. On laiha lohtu huomata, että muutkin tarvitsevat jo käsiä avuksi.

Matkan varrella koettu tuska — ja myös osuuden jälkeen kärsityt jalkakramppit — palkitaan loppuviitoituksella, vaikka se ei olekaan kaunista katseltavaa. Aikaa kuluu puolet enemmän kuin kärkimiehillä, reilut kaksi tuntia. Toisella osuudella saa silti kokea huippu-urheilun tuntua, vasta sen jälkeen alkavat kuntoilijat jäädä kierroksilla huippujoukkueille.

Jos suunnistuksessa on jotain oikeudenmukaisuutta, niin ensi vuoden Jukolassa Lapin Luostolla on pitkän yön miehille varattu lyhyet osuudet.

Kari Vainio

Häiskä oli TuMe:n VI-joukkueen II-osuudella (pitkä yö) (14,4 km, aika 2 t 17 min 58 sek, 9.34/km)

Turun Sanomat:

TuMe YLLÄTTI

Kolmas varsinaissuomalainen joukkue oli Turun Metsänkävijät, joka viime vuoden takapakin jälkeen nappasi kaikkien aikojen parhaan sijoituksensa - 27.

TuMe:n seitsikosta onnistuivat niin latvialaisvahvistukset kuin Turun miehetkin. Vasta 18-vuotias Mikko Knuuti osoitti pelimiehen hermonsa juoksemalla vaihtoon neljäntenä. Samoin paremmin hiihtäjänä tunnettu Ville Rantala näytti satsauksen suunnistukseen kannattaneen.

(Turun Sanomat 14.6.1993)

TuMe:n JUKOLA- VEIKKAUKSEN

ja siinä luvatus suunnistusseuran yllätyspalkinnon voitti Jyrki 'Jykä' Tuominen.

Lehtemme viime numerossa julistettiin suunnistusseuran avoin 'TuMen Jukola-veikkaus'. Vastauskupongit piti palauttaa Jukolassa TuMen teltta-alueelle viimeistään tuntia ennen miesten lähtöä.

Veikkauksen oikeat vastaukset: TuMen ykkösjoukkueen sijoitus oli 27. ja Veteraanijoukkueen (TuMe VI) sijoitus oli noin 920. Kaikkiaan Jukolan Viestiin lähti 1053 viestijoukkuetta.

Mänki jä 2/1993

Kaikki joukkueemme juoksivat lujempaa

TuMe PARANSI 520 SIJAA

Viime vuoden Vehka-Jukolas-
sa Virolahdella TuMe:lla oli neljä
joukkuetta. Kaikki nämä nämä
neljä joukkuetta paransivat nyt
Paimiossa sijoitustaan. Yh-
teensä parannusta voitettiin
peräti 520 sijan verran.

Suunnistuksemme ykkösjoukkue on-
nistui nyt aivan mahtavasti; paras sijoituk-
semme kautta aikojen. Sijaluku parani vii-
me vuodesta 106:lla. Koska kyse on aivan
kärkipään sijoista, on jokainen sijaluvun
parannus ollut todella kovan takana.

Eipä liene monessakaan tilanteessa
meitä mainittu niin montaa kertaa radios-
sa kuin nyt Paimiossa tapahtui. Jopa YLEn
radio ykkönen lähetti suorana öisiä tun-
nelmia TuMen telta-alueelta sattumoisin
juuri, kun Radio Suomen Hilla kumppanei-
neen kertoi joukkueemme olevan johdos-
sa.

Kakkosjoukkue paransi seitsikoistam-
me nyt vähiten, mutta paransi sakin viiden
sijaluvun verran ja pääsi juuri alle kolmen
sadan. Taakse jäi 755 joukkuetta. Eroa
ykkösjoukkueeseemme kertyi jokaisella
kilometrillä noin minuutti ja 24 sekuntia.

Kolmos- ja nelosjoukkueemme olivat
hyvin tasaväkisiä. Eroa niiden välille kertyi
vain 9 minuuttia ja 36 sijaa kolmosen
eduksi. Kilometrin matkalla maastossa tätä
eroa kertyi siis vaivaiset 6 sekuntia.

Vehka-Jukolan sijoitustaan kolmosem-
me paransi 127 pykälän verran. Kaikkein
eniten määrällisesti paransi nelos-jouk-
kue, peräti 282 sijaluvun verran. Nyt sen
taakse jäi noin 531 joukkuetta eli kaikki

nämä neljä joukkuettamme menestyivät
puolen välin paremmalle puolelle.

Viitos-joukkuettamme kutsuttiin myös
ns partiopoikajoukkueeksi, ja aiheesta. Se
rakentui partiopoika- ja kolikkaosastojen
partiojohtajista, yhdestä vartiolaisesta ja
yhdestä suunnistusjuniorista. Kohtuullisel-
la kilometriajallaan 9.23 se jätti taakseen
276 kovaa seurajoukkueta.

Kuutonen taas veresti vanhoja muisto-
jaan kaukaa 26 vuoden takaa Halikosta
1967 ja 21 vuoden takaa edellisestä Pai-
mion Jukolasta 1972. Jopa yli viisikymppi-
set konkarimme taistelivat joukkueensa maa-
liin saakka. Heidän taakseen lienee jäänyt
noin 133 joukkuetta ja siinä luvussa on
muitakin kuin keskeyttäneitä ja hylättyjä.

Joku tilastonikkari voisi tietenkin väittää,
ettei tässä ole huomioitu joukkueiden yh-
teismäärän muutosta. Vaikka tämä kor-
jaus (noin 0.931034) huomioitaisiinkin, oli-
si neljän joukkueemme menestys silti yh-
teensä 484 sijaluvun verran parempi kuin
viime vuonna.

Muita lippukuntajoukkueita seuraillem-
me myös mielenkiinnolla. Helsingin mänkijöi-
hin nähden olemme ilmeisesti menneet
selvästi eteenpäin niin määrässä kuin laa-
dussakin. Auran Tähti Pojat (TuNMKY)
sen sijaan yllätti voittamalla jopa kolmos-
joukkueemme 47 minuutilla. He saivat liik-
keelle jo kolme joukkuetta, kaikki maaliin
saakka. Heidän kakkos-joukkueensa voitti
viitosemme ja kolmosjoukkueensa kuuto-
semme. Tampereen Kotkat (TaNMKY)
paransi sijoitustaan, mutta voitettuaan vii-
me vuonna nelos-joukkueemme se tällä
kertaa hävisi sille. Myös tamperelaisilla oli
joukkueiden määrä lisääntynyt kolmeen.

“LUKU NELJÄ”

Suunnistajiemme sisäisen tiedotusmonisteen Herra Päätoimittaja suvaitsi monisteessa nro 4 huomautella veikeästi, että "luku neljä on yhtä paljon kuin Mänkijällä ilmestymiskertoja vuodessa".

Suunnistajien ilmeisille kirjoitustaitoisille muistutamme, että luku neljä (4) on vähemmän kuin on jo vuosia siitä, kun herrat suunnistajat ennen tätä Jukola-projektia vaivautuivat omaloitteisesti yhteiseen Mänkijä-lehteemme toiminnastaan kirjoittelemaan.

Mänkijän toimituksen jäsenet ovat onneksi 'viran puolesta' kynäilleet.

Muistanette, että seuraava aineistopäivämme on jo syyskuun alussa. Kirjoittelemissiin.

Toimitus

Palmion Jukola 1993 oli meille metsänkävijöille sekä laadullisesti että määrällisesti kaikkien aikojen komein ja menestyksellisin.

Siksi kertoo suunnistusseuramme Jukolan Viestistä ja muusta suunnistuksesta paljon lisää jo seuraavassa Mänkijässä ensi syyskuussa.

PYHÄ- LUOSTO JUKOLA 1994

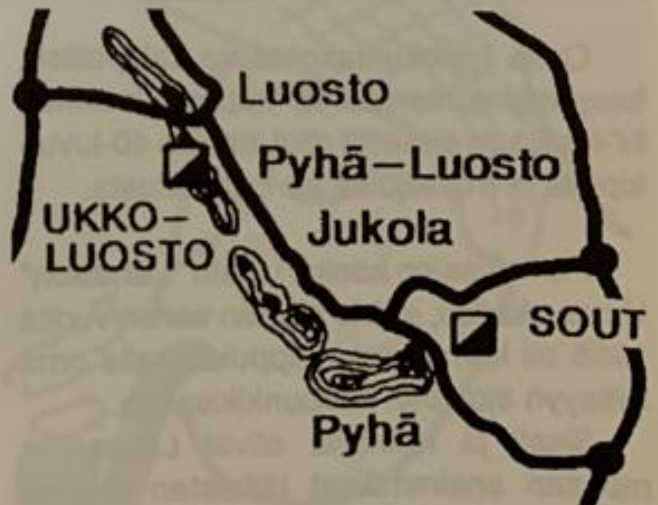
Maailman pohjoisin Jukolan Viesti järjestetään Luostolla ensi kesänä viikkoa ennen juhannusta 18.-19.6.1994.

Siitä on luvassa myös maailman nopein Jukola. Parhaiksi kilometriajoiksi lupailaan 5.15, sillä avoin ja kovapohjainen maasto on helppokulkuista ja nopeaa.

46. Jukolan Viestin järjestäjinä Kemijärven-Pelkosenniemen-Sodankylän alueella ovat Lapin Veikot (Sodankylä) ja Kemijärven Urheilijat.

Kilpailukeskus tulee sijaitsemaan Rykimäkurussa Luoston ja Pyhätunturin puolivälissä maastoon rakennettuna.

Otsalamppuja napapiirin pohjoispuolelle ei varmastikaan tarvitse viedä. Järjestäjä vakuuttaa, etteivät sääsketkään olisi vielä kisan aikana suunnistajien kiusana.

Täysi bussilasti olisi juuri kuusi joukkuetta suunnistavia metsänkävijöitä. Seuraavaan Jukolaan on enää 50 viikkoa.

